

Weil Zsigmond jubileuma

Látogatás a hetven éves „fiatalembernél”, akivel félévszázadon keresztül „veszekedett” Wimmer Fülöp

(A Délmagyarország munkatársától.) Weil Zsigmond, a Szegedi Kenderfonógyár igazgatója most töltötte be életének hetvenedik esztendejét. Hiába akarta eltitkolni ezt a nevezetes évfordulót, valahogyan kitudódott és a közgazdasági lapok igen megleghangu megemlékezéseket írnak róla, méltatják azt az értékes közgazdasági munkát, amelyet hosszú évtizedek alatt végzett vállalta kötelékében és szakmája keretei között. Tisztviselőtársai és a kendergyári munkások, akik a rajongásig szeretik, a napokban küldöttségileg jelentek meg nála és hatalmas virágcsokokat nyújtottak át neki.

A Délmagyarország munkatársa is ott találta meg, a kendergyári sarokszobában, irattömeg alatt roskadozó íróasztala mellett munka közben. Haragosan tiltakozik.

— Nem nagy dicsőség ez a hetven esztendő — mondja —, magánügy. Különben sem szeretem a nyilvánosságot. Soha sem szerettem.

De aztán csak belemelegszik a visszaemlékezésbe. Felragyog a szeme, amikor fiatalságáról beszél. Ötvenhárom évvel ezelőtt, 1884-ben került Szegedre, rögtön a kereskedelmi akadémia elvégzése után. Tisztviselője lett a kenderfonógyárnak, amelynek élén már itt találta akkor Wimmer Fülöpöt.

— Csak négy, vagy öt hónappal jött Wimmer hamarabb ide, mint én — mondja kicsit büszkén —, de a veszekedést rögtön megkezdők. Különben jó barátságban voltunk és maradtunk mindvégig. Ő szidott engem én pedig hallgattam.

Szegeden akkor csak öt évig maradt. Közben megalakult a kendergyárak kartellje és a fiatal Weil Zsigmond a kartelliroda vezetője lett. Tizennégy nagy gyárvállalat ügyeit intézte Budapesten, Bécsben, majd Prágában és képviselte a szegedi gyárat. 1902-ben került vissza Szegedre, Wimmer Fülöp mellé. Azóta megszakítás nélkül itt van.

— Kielégítette-e a pályája, a munkája? — kérdezzük.

— Mindig örömmel dolgoztam és örültem, ha láttam a munkám eredményét. Wimmer halála óta én intézem a vállalat kereskedelmi részét, a gyártmányok elhelyezését, ami bizony a mai súlyos közgazdasági viszonyok között nem kis feladat. De hála az Istennek, el vagyunk látva rendelésekkel. A szegedi kötél eljutott a világ minden valamirevaló piacára. Jó gondolni rá, mert szép eredmény ez.

Ismét Wimmer Fülöpre terelődik a beszélgetés. Kedves, jellemző történeteket mesél a hajdani „vezér”-ről.

— A baj leginkább az volt köztünk, hogy Wimmer üzleti vonatkozásokban mindig tulságosan konzervatív volt. Emiatt támadtak surlódások. Én messze elkerültem mindig a szobáját. Az utolsó tíz esztendő alatt ő jött be hozzám igen gyakran. Nagyszerű ember volt. Igazi egyéniség. Csak ismerni kellett. Nekem pedig volt időm és alkalmam megismerni és megtanulni a vele való bántás titkát.

Weil Zsigmond kicsit idegenes, tótos akcentussal beszél. Messze felvidéken, Zsolnán született, odaváló volt a családja és onnan hozta magával beszédének idegenszerűségét. Elnézem mozgékony, tiszta arcát, amint beszél. El akarom hinni, hogy már tényleg hetven éves, de a hét évtizedet nem igen tudom beleképzelni ebbe a fiatalos archa, amely hirtelen elkomorul, amikor a családja iránt érdeklődöm.

Súlyos csapás érte néhány hónappal ezelőtt. Fiatalon, hirtelen, a gyilkos tifusz áldozataként halt meg a legidősebb fia. Ebbe a szörnyű tragédiába nem tud belenyugodni sohasem. Mutatja a meghalt fiu fényképét. Mindig ott hordja a tárcájában. De ott van kis unokájának bájos képe is. Azt nézegeti, ha vigasztalódni akar.

— A közélet? — mondja később — sohasem volt az ambicióm. Voltam ugyan én is városatya, de aztán szívesen átengedtem a helyemet másnak. A vejem, dr. Sebők Ferenc városatya és így teszi hozzá nevetve — van a családnak képviselője a város parlamentjében.

Izgalmas interpellációk Makó város képviselőtestületének közgyűlésén

(A Délmagyarország makói tudósítójától.) Szürke tárgysorozattal, de nagy vitakedvvel ülésezett hétfőn délután Makó város képviselőtestülete. Az újév első közgyűlésének ujdonsága volt, hogy a Nep elnöke, Galamb Sándor ezuttal az interpellációkat — amelyek történetesen mind ellenzékiek voltak — kívánta legelőbb tárgyalatni, holott a múltban mindig a közgyűlés legvégére utaltatta azokat.

Az interpellációk során H. Szabó Imre kemény hangon rőtta fel a város vezetőségének, hogy amíg a szellemi inségmunkásokat részesítette karácsonyi segélyben, egy évek óta a városnál dolgozó testi inségmunkást, akinek 6 gyermeke van s aki a tanyák között kapott ingyenlakásáról naponta 12 kilométert gyalogol a városházára és vissza, nem részesítette karácsonyi segélyben. Szabó János interpellációjára az a furcsa eset derült ki, hogy a város hidvámszedési jogát és tarifáját megállapító határozatot se a városházán, se a megyén, se a minisztériumban hónapok óta hasztalan keresik. Dr. Kiss Károly interpellációjában éles támadást intézett a városi főkeretész és a város fásítási programja ellen, mert az a mézelő fákat nem kiméli, sőt kipusztítja. Ezzel szemben a polgármester megállapította, hogy a város háromszorannyi mézelő fát ültetett, mint amennyit kívágott s a város fásítása mintaszerű.

A hosszúra nyúlt interpellációs vita alatt összegyűlekezett képviselőtestületi tagok ezután egy központi választmányi tagsági helyet töltöttek be. Nagy derűtséget keltett a polgármester magyarázata során, amikor a szavazócédulák mikénti kezelését és a titkosság megőrzésének módját magyarázta, Fried Ármin közbeszólása, aki azt mondotta:

— Keztyűt ne húzzunk fel az ujlenyomatok ellen?

— Hagyjuk a komolytalanságot — válaszolta a polgármester.

— Hagyjuk meg a főispán ur számára — szólott közbe H. Szabó Imre.

A közgyűlés 45 szóval dr. Tamásy Andrást választotta meg a megürült központi választmányi tagsági helyre H. Szabó Imre 36 szavazatával szemben.

Rendkívül heves összecsapás támadt ezután egy régi városi építkezési ügyben a város valamelyik tisztviselője által elkövetett állítólagos szabálytalanság miatt. A város a polgári leányiskola építési költségének kifizetése után kénytelen volt az építési vállalkozó által nem fizetett OTI-tartozást is kiegyenlíteni. Ezt a körülményt Nagy Gy. Mihály városi képviselő interpellációjára pattantotta ki és hozta a közgyűlés elé. Most a polgármester tudomásulvevő javaslatával és a főügyész érvelésével dr. Csorba János, Nagy Gy. Mihály, dr. Kiss Károly és H. Szabó Imre fordult élesen szembe és követelt felelősségrevonást a mulasztó tisztviselővel szemben. A polgármester az éles összetűzéseknél azzal vetett véget, hogy maga is hozzájárult az ügynek a jogügyi bizottság elé való terjesztéséhez. Ugyancsak bizottságot küldtek ki a villanytelep beruházásainak felülvizsgálása céljából Löwenbach Benedek indítványára.

Hosszu vita folyt a polgári leányiskolai iskolaorvos alkalmazása s annak díjazása ügyében.

Hasonlóan hosszan tárgyalták a régi rendőrségi épület lebontása folytán üzemhelyiség nélkül maradó városi bérlek elhelyezésének problémáját. Az ellenzék részéről Fried Ármin és Löwenbach Benedek az uccára kerülő bérlekkel szemben nagyobb méltányosságot kívánt, míg a szociáldemokraták, élükön Burunkai Sándorral, a bontási munkáknál az inségmunkások alkalmazását követelték. Ez utóbbihoz a közgyűlés hozzá is járult.

H. Szabó Imre indítványára bizottságot delegáltak a vágóhíddal kapcsolatos hűtőház építésének tanulmányozására.

A közgyűlés fél 9 órakor ért véget.

AZ IDŐ

A SZEGEDI METEOROLOGIAI OBSERVÁTORIUM jelenti: Szegeden a hőmérő legmagasabb állása — 1,9, a legalacsonyabb — 9,8 C. A barometer adata nullfokra és tengerszintre redukálva reggel 768,5, este 766,0 mm. A levegő páratartalma reggel 81, délelben 75 százalék. A szél iránya keleti, erőssége 1—2.

A Meteorologiai Intézet jelenti este 10 órakor. IDŐJÓSLAT: Mérsékelt délkeleti szél, több helyen havazás, az éjjeli lehűlés gyengül, a nappali hideg alig változik.

Emberrablásért halálbüntetés

Newyork, január 18. Az Egyesült Államokban legutóbb mozgalom indult meg abban az irányban, hogy halálbüntetéssel sújtsák az emberrablást. Eddig Észak-Karolinában, Idaho, Dél-Dakota, Tennessee és Urah államban nyújtottak be az állami törvényhozó testületekben ilyen javaslatot.

A bolgár-jugoszláv egyezmény titkos szakaszai

London, január 18. A nemrégiben megkötött bolgár—jugoszláv egyezménynek titkos szakaszai vannak, amely szerint Jugoszlávia visszaadja Bulgáriának azokat a részeket, amelyeket tőle a világ-háború után vett el és kieszközli Romániától, hogy adja vissza Dobrudzának azt a részét, amelyet az 1913. évi balkánháború után vettek el a bolgároktól. Jugoszlávia állítólag igyekezik fog Bulgária számára utat szerezni a Földközi tengerhez.

Özv. dr. Boros Lajosné szül. Teván Erzsébet, Jenő és Tamás szomoruan adják tudtul, hogy Mindenük,

Dr. BOROS LAJOS fogorvos

tb. közkórházi főorvos

árván hagyta őket 18-án hajnalban, 41-ik évében. Adjon az Örökkévaló békés pihenést meggyötört testének. Gyászolják még özv. Teván Józsefné, testvérei özv. dr. Dallosné Boros Juliska, Miklós és Pál, sógornői és az öt nagyon szerető rokonai, barátai.

19-én, délután fél 3-kor kísérik a cinteremből utolsó útjára.

Részvétlátogatások mellőzését kérjük.

Külön villamos 2 órakor.